

Carta als Reis d'Orient

Un relat de: [Josep Bonnín Segura](#)

Estimats Reis Mags, sent després de tot el que m'heu regalat l'any 2018: Alegria, Pau, creativitat, harmonia, gaudir del dia a dia, la Natura, el menjar a diari, una casa que ens guareixi, la meva dona que estimo, poder fer el tercer nivell de de Reiki i començar l'any amb la mestria, gaudir l'instant com si fos el darrer ... i moltes més coses que no escric, perquè la llista d'agraïments, seria inacabable.

Idò, demanar-vos res per a mi, ja que tal volta cauria en un egoisme absurd i per tant no ho faig.

Demaneu pel món, per cada germà meu, company, companya, amic, amiga, el mateix que se m'ha donat a mi l'any passat; I hi afegiré un parell de peticions: Més igualtat, equitat, justícia, tan social com distributiva i sobretot empatia cap als altres éssers humans.

Que s'acabin les fòbies, que a vegades provenen de molta curtor. Amplitud de mires, condescendència, amor i compassió.

Que s'apregui a analitzar les situacions sense combregar amb les rodes de molí que ens envien molts polítics i els mitjans de comunicació per a defensar els seus mesquins interessos.

Que tothom tingui dret i pugui assolir les necessitats bàsiques : Treball digne, habitatge, electricitat, aigua, educació i sanitat.

Que la dona sigui respectada com a persona i s'acabi el patriarcat que és una lacre injusta que dura massa anys. No crec haver estat massa dolent, per tant, ni tan sols esper carbó ensucrat.

Avui és una vesprada d'il·lusió per a molts infants. Tot i que no per tots, què és el que més m'entristeix. Hi ha infants i molts éssers humans amb penúries, por, fam, guerres per controlar els seus països i els seus recursos. Que podrien tenir una vida digna i els hi ha furtat tot, inclusivament a vegades inclusivament la vida; que alguns perden enmig la mar, intentant abandonar l'infern que se'ls hi ha creat.

Estimats Reis d'Orient, a la meva infantessa foren unes vivències meravelloses, com amb el nostre fill Ricard quan era infant, i ara la il·lusió del nostre net Hugo. Voldria el mateix per a tothom. Em sento privilegiat i afortunat.

Or, encens i mirra per a la humanitat amb tot el que simbolitza.

M'acomiad de vosaltres i vos torn a donar les gràcies per totes les coses, sentiments i alegries -alguna que altra tristor també, que he acceptat- que m'heu regalat.

Encara crec amb la vostra màgia i gràcies al que sé apreuar i encara no he perdut la meva ànima d'infant i malgrat tot, mai he deixat de jugar.

Tal volta i segur que si la coneixeu, és una frase del "Petit Príncep" que em va marcar la vida: "Només s'hi veu bé amb el cor. L'essencial és invisible als ulls".

Josep Bonnín

Vilafranca de Bonany, 5 de gener de 2019